

Onko Antikristus reinkarnaatio?

Antichrist a Reincarnation?

By Terry James, 24.5.2021

Äskettäin julkaistu romaanini **MICHAEL: Last-Days Lightning (MIKAEL: Viimeisten päivien Salama)**, joka hiljattain meni Amazonilla kristillisen kaunokirjallisuuden ykköseksi, vaikka aivan liian vähäksi aikaa, on inspiroinut minua aloittamaan seuraavan romaanin. Olen alustavasti nimennyt sen: **MESSIAH: The Prince That Shall Come (MESSIAS: Tuleva ruhtinas)**.

Tarina rakentuu päähenkilön kokemukselle Raamatun ennustusten toteutumisesta hänen ollessaan tilassa, jossa hänellä on unelmia ja näkyjä seurauksena käärmeen puremasta, jonka hän sai ollessaan Patmossaarella. Kirja **MESSIAH** tulee käsittelemään Antikristuksen valtaan tulemista maailman suurimpana pettäjänä. Tämä käsitys perustuu Jeesuksen sanoihin:

Minä olen tullut Isäni nimessä, ja te ette ota minua vastaan; jos toinen tulee omassa nimessään, niin hänet te otatte vastaan (Joh. 5:43).

Jos Herra suo, romaani on kolmas sarjassa, joka alkoi kirjalla **REVELATIONS: The Rapture Generation**, jossa Tyce Grayson sai em. käärmeen pureman.

Kaiken tämän mainitsemisen tarkoituksena - tietysti yhdessä kirjojen mainostamisen kanssa - on se, että tehdessäni tutkimusta kolmannen romaanin kirjoittamista varten perehdyin joihinkin Antikristusta koskeviin seikkoihin, joita olen usein miettinyt vuosien varrella.

Yksi tärkeimmistä seikoista, joka on kiihottanut ajatteluani – ja mielikuvitustani – on se, että Jumalan Sanassa on kaksi ihmistä, joille annetaan titteli "kadotuksen lapsi".

Englantilainen teologi Arthur W. Pink (1886–1952) enemmän tai vähemmän kehysti ideaa, joka antoi potkua ajattelulleni.

Kuten olemme nähneet, että jakeessa Joh. 17:12 Kristus kutsui Juudasta "kadotuksen lapseksi" ja jakeessa 2.Ts. 2:3 näemme, että Antikristus nimetään samalla tavalla – "...ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi," Nämä ovat ainoat kaksi paikkaa koko Raamatussa, jossa hänen

nimensä esiintyy ja se, että Kristus ei nimittänyt Juudasta miksi tahansa "kadotuksen lapseksi", vaan tietyksi "kadotuksen lapseksi" (molemmissa kohdissa on määräävä artikkeli. Suom. huom.) ja se tosiasia, että laittomuuden ihminen on niin nimetty, todistaa, että kyseessä on yksi ja sama henkilö. Mihin muuhunkaan johtopäätökseen voisi yksinkertainen ja ennakkoluuloton Raamatun lukija tulla? (kirjasta: The Antichrist, by A. W. Pink, <https://www.ccel.org/ccel/p/pink/antichrist/cache/antichrist.pdf>)

Pink jatkoi kirjoittaen uskovansa, että Antikristus, kadotuksen lapsi on oleva reinkarnoitunut yksilö. Tässä kommentissa ei ole tilaa hänen ajattelunsa selittämiseen, mutta suosittelen, että luet em. linkin, jos olet kiinnostunut, miksi hän uskoi näin.

En voi täysin omaksua tätä käsitystä, koska vastustan Intian hindujen ym. uskomuksia reinkarnaatiosta ja koska Jumalan Sana sanoo, että ihmiselle on määrätty kerran kuoleminen ja sitten tulee tuomio.

Se terästää mielessäni reinkarnaation vastaisen käsityksen, mutta jättää avoimeksi mahdollisuuden palata kuolleista tämän yhden miehen tapauksessa - Juudas Iskariotin, joka oli ilmeisesti kadotettu alusta alkaen Jeesuksen itsensä mukaan Hänen rukouksessaan Johanneksen kirjaamana:

Kun minä olin heidän kanssansa, varjelin minä heidät sinun nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, ja suojelin heitä, eikä heistä joutunut kadotetuksi yksikään muu kuin se kadotuksen lapsi, että kirjoitus kävisi toteen (Joh. 17: 12)

Minä, eikä kukaan, voi täysin tyydyttävästi selittää, miksi Juudas meni "omaan paikkaansa" kuoltuaan, tai miksi Jeesus ilmeisesti käski häntä tekemään sen, mitä hänen oletettiin tekevän viimeisellä ehtoollisella - eli mennä kavaltamaan Herra juutalaisille ja roomalaisille. Näemme nämä oudot asiat seuraavissa jakeissa:

Ja silloin, sen palan jälkeen, meni häneen saatana. Niin Jeesus sanoi hänelle: "Minkä teet, se tee pian" (Joh. 13: 27).

Kun Juudas teki itsemurhan, opetuslapset pyrkivät korvaamaan hänet ryhmänsä 12. jäsenenä toisella kahdesta muusta miehestä. He halusivat nyt ylösnousseen ja taivaaseen astuneen Jeesuksen kertomaan heille, mitä tehdä.

Ja he rukoilivat ja sanoivat: "Herra, sinä, joka kaikkien sydämet tunnet, osoita, kummanko näistä kahdesta sinä olet valinnut ottamaan sen paikan tässä palveluksessa ja apostolinvirassa, josta Juudas vilpistyi pois, mennäkseen omaan paikkaansa" (Acts 1:24–25).

Palatkaamme sitten Arthur Pink'in lausuntoon, että sekä Juudas Iskariotia että Antikristusta ei kutsuta miksi tahansa kadotuksen lapseksi, vaan määrätyksi kadotuksen lapseksi (engl, the Son of Perdition). Nämä ovat ne ainoat kaksi, jotka on näin nimetty tänä pahana yksilönä.

Pink jatkaa syvällisesti huomauttaen, että Jeesus kutsui Juudasta "perkeleeksi".

Jeesus vastasi heille: "Enkö minä ole valinnut teitä, te kaksitoista? Ja yksi teistä on perkele." Mutta sen hän sanoi Juudaasta, Simon Iskariotin pojasta; sillä tämä oli hänet kavaltava ja oli yksi niistä kahdestatoista (Joh. 6:70–71).

Pink'in mielestä tämä tarkoitti, että Juudas oli niin yliluonnollisen pahan hengen - Saatanan itsensä valtaama - että hän oli kadotettu ja vailla lunastuksen mahdollisuutta. Näin varmasti näyttäisi olevan ottaen huomioon koko asiayhteyden siihen, mitä tiedämme Juudas Iskariotista ja pelastuksesta Jumalan Sanassa on annettuna.

Avainsana asiassa näyttää minusta olevan sana "ihmisille". Oliko Juudas "ihminen" silloin, kun hän hyväksyi Jeesuksen antaman palan? Vai oliko hän jotain muuta?

Katsomme jälleen Raamatun jaetta koskien kuolemaa ja tuomiota:

Ja samoin kuin ihmisille on määrätty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta sen jälkeen tulee tuomio (Hepr. 9: 27)

Silti Juudas Iskariot kuoli oman kätensä kautta ja meni "omaan paikkaansa". Silti hän on "kadotuksen lapsi" - sama nimitys kuin Antikristuksella. Ei mikä tahansa "kadotuksen lapsi", vaan määrätty "kadotuksen lapsi",

Pink kirjoittaa edelleen:

On tuskin tarpeen sanoa, että kreikankielessä on kaksi erilaista sanaa sanoille "Paholainen" ja "demoni". Demoneja on monia, mutta vain yksi Paholainen. Edelleen missään muussa kohdassa sanaa "paholainen" ei sovelleta kehenkään muuhun kuin itse Saatanaan. Juudas oli silloin ruumiillistunut Paholainen, aivan kuten Herra Jeesus oli ruumiillistunut Jumala. Kristus itse sanoi niin [Joh. 6: 70–71], emmekä uskalla epäillä Hänen sanaansa. (Ibid.)

Sitten Pink viittaa seuraavaan Raamatun kohtaan täydentääkseen ajatteluaan, että Juudas Iskariot on yksi ja sama kuin tuleva antikristus - eräänlainen reinkarnaatio.

Peto, jonka sinä näit, on ollut, eikä sitä enää ole, mutta se on nouseva syvyydestä ja menevä kadotukseen (Ilm. 17:8).

Hän huomauttaa, että useimmat hänen aikansa selittäjät katsoivat, että Ilm. 17:11 viittasi Rooman viimeiseen muotoon viimeisenä maailmanvaltana, jota Antikristus hallitsee. Mutta hän antoi ymmärtää, että he kielsivät, että todellinen olento tulee syvyyden kuilusta tuona

antikristushahmona (jae 8). Pink väittää, että se on Juudas Iskariot reinkarnaatioissa. Mutta se on yliluonnollinen ihminen, jossa paha henki asuu, kuin ei kenessäkään toisessa.

Hän kirjoittaa:

Jakeessa Mt. 12:43 antikristusta kutsutaan "saastaiseksi hengeksi", eikä vain miksi tahansa saastaiseksi hengeksi, vaan määrätyksi "saastaiseksi hengeksi (the Unclean Spirit"...

Kirjoittajan mielessä ei ole epäilystäkään siitä, että tässä olisi kyseessä joku muu kuin Peto. Jos näin on, niin meillä on lisää todisteita siitä, että se tuleva Yksi ei ole pelkkä Saatanan asuttama ihminen, vaan langennut enkeli, paha henki, Paholaisen inkarnaatio. (Ibid.)

Tässä tapauksessa en ole lainkaan varma koskien termiä *reinkarnaatio*. Juudas Iskariotia ja sitä yhtä, josta tulee Antikristus, varmasti kuitenkin yhdistää jokin syvällinen. Tämä "peto" haavoittuu kuolettavasti ja oletetusti herätetään eloon ahdistuksen puolivälissä - toinen outo tekijä mietittäväksi.

Oma ajatteluni pyörii profetian ympärillä, joka ennustaa Ilmestyskirjan ensimmäisen ja toisen pedon heittäminen suoraan tuliseen järveen. He eivät ilmeisesti saa tuomioaikaa Suuren Valkean Valtaistuimen edessä, kuten ihmislajin edustajat. Heidät on silloin ilmeisesti jo tuomittu. Minusta se tarkoittaa, että he ehkä eivät ole lunastettavissa, eli heillä ei ole enää inhimillisiä lunastettavia piirteitä, joten heidät heitetään ilman muuta kadotettujen lopulliseen paikkaan. Entä nefilimit? En tiedä, mutta se on mielenkiintoista pohtia.

Tärkeintä on, että jos et tunne Jeesusta Kristusta sielusi pelastukseksi, päädyt samaan paikkaan, jossa nämä kaksi olentoa, Antikristus ja Väärä Profeetta, viettävät koko iankaikkisuuden.

Näin vältät heidän kohtalonsa, kuten myös Saatanan, joka kolmantena heitetään iankaikkisen rangaistuksen paikkaan.

Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämässäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan (Room. 10:9–10).